

- **Sisteme de resincronizare cardiaca (cu/fara suport de defibrilare)**

Resincronizarea cardiaca este o metoda ce a revolutionat terapia unor bolnavi aflati intr-o situatie disperata: insuficienta cardiaca avansata, care nu raspunde la medicatia corecta. Pentru acestia nu mai exista decat o singura perspectiva: transplantul cardiac. Dar numarul limitat de donatori, restrictiile legate de patologia conexa si de varsta fac iluzorie posibilitatea de a rezolva problema pe aceasta cale.

Din fericire, metoda resincronizarii cardiace poate nu doar sa amelioreze/inlature acuzele acestor bolnavi, sa reduca mortalitatea cu circa 40% (imens pentru situatia data) dar si sa creasca forta de contractie a inimii si sa duca la anulara nevoii de transplant cardiac, printr-o procedura infinit mai simpla si mai ieftina. Din pacate, ea nu poate fi benefica decat la pacientii cu insuficienta cardiaca si cu dissincronism contractil (adica marea majoritate a celor cu bloc major de ram sting dar nu numai), nu la intreaga categorie de bolnavi cu insuficienta cardiaca.

Dissincronismul contractil se refera la faptul ca anumite segmente ale cordului lucreaza unele impotriva altora, ca urmare a unei comenzi electrice anormale, consumand inutil energia si asa limitata a unei inimi insuficiente.

Acest fenomen poate fi inlaturat prin implantul unui dispozitiv special din familia stimulatoarelor cardiace. Procedura in sine este la ora actuala cea mai complexa din gama implanturilor de dispozitive, dar este limitata de o serie de elemente obiective legate de anatomia particulara a fiecarui pacient si de caracteristicile bolii de baza. Odata reusita insa, procedura se soldeaza in circa 2/3 din cazuri cu ameliorari imediate si spectaculoase ale calitatii vietii, alaturi de ameliorari ale supravietuirii a caror amploare nu a mai fost atinsa la aceasta categorie de bolnavi.

Daca dispozitivul contine si un defibrilator cardiac, alaturi de partea de stimulator, se poate considera ca procedura respectiva a atins nivelul maxim de complexitate, dar si de protectie: odata cu imbunatatirea contractilitatii cordului, se adauga si protectia fata de moartea subita, des intalnita la acesti pacienti.

Prezenta in cadrul aceluiasi sistem a defibrilatorului cardiac este binevenita, deoarece practic toti pacientii cu insuficienta cardiaca ce necesita resincronizare au si risc de moarte subita. Insa si sistemele care nu poseda partea de defibrilare sunt benefice prin impactul pe acuze, cresterea fortei inimii si a duratei de viata a pacientilor. Beneficiile marcate ale metodei au dus la luarea in discutie a resincronizarii cardiace si la pacientii cu bloc de ram stang si alterarea fortei inimii inainte ca acestia sa inceapa sa sufere din acest motiv.

Procedura decurge oarecum asemanator cu cea de implant a unui stimulator cardiac, desi poate sa dureze mai mult (trebuie abordate mai multe locuri din inima, unele greu sau foarte greu accesibile). Se desfasoara cel mai adesea in anestezie locala, desi cazurile dificile pot necesita anestezie generala. In ziua urmatoare procedurii, pacientul se poate mobiliza si este externabil, urmand sa intre in acelasi program de urmarire regulata a sistemului de defibrilare.